

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης, εκμεταλλευόμενος και το γεγονός ότι η Ζωή

Κωνσταντοπούλου αρχίζει και θέτει θέμα νομίσματος, αναμένεται τις αμέσως επόμενες ημέρες να απευθύνει πρόταση συνεργασίας τόσο προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όσο και προς την Πλεύση Ελευθερίας.

Ηδη, στο μέτωπο έχει προσχωρήσει και ο Αλέκος Αλαβάνος, ενώ φλερτ υπάρχει με το... ΔΙΡΙΖΑ, το Δίκτυο Ριζοσπαστικής Αριστερός στο οποίο μετέχουν οι Τάσος Κορωνάκης, Ηρώ Διώτη και Γιάννης Αλμπάνης. Φλερτ υπάρχει και με τη Χριστιανική Δημοκρατία του Μανώλη Μηλιαράκη.

Από το μέτωπο αποκλείονται ο Γιάννης Βαρουφάκης, λόγω των θέσεων που έχει υπέρ της ευρωζώνης, και ο Γιάννης Μηλιός, γιατί δέχθηκε να λάβει θέση από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, έστω και αν αυτή είναι άμισθη. Οι δημοσκόποι υπολογίζουν ότι με την ενοποίησή τους οι τρεις κινήσεις μπορεί να φθάσουν σε ποσοστό πάνω από 6,5%.

Άγνωστο είναι τι θα συμβεί με το θέμα της ηγεσίας, καθώς οι φιλοδοξίες είναι πάρα πολλές”.

### **Μερικές παρατηρήσεις:**

**α)** Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπως εύκολα μπορεί κανείς να διαπιστώσει διαβάζοντας την πολιτική της πρόταση, δεν τάσσεται υπέρ κάποιας γενικής πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας (και μάλιστα με την ΛΑΕ!). Η σχετική απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της (ΠΣΟ) επισημαίνει:

«Η πρόταση απευθύνεται σε όλο τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς. Στις δυνάμεις που παλεύουν για την ανατροπή της επίθεσης, της ΕΕ, του κεφαλαίου. Που αναζητούν αντικαπιταλιστική διέξοδο. Αντιπαρατίθεται με λογικές ενδιάμεσων λύσεων φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού ή άρνησης του αγώνα για την ανατροπή και την αντικαπιταλιστική πάλη στο σήμερα. Με δυνάμεις που κινούνται στα όρια των λογικών αυτών (ΛΑΕ, ΚΚΕ) με βάση τις αποφάσεις της 3ης Συνδιάσκεψης, συνεχίζουμε να απευθύνουμε πρόταση κοινής δράσης και διαλόγου σε όλες τις μάχες της περιόδου».

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ λοιπόν εκτιμά ότι δεν υπάρχουν οι πολιτικές προϋποθέσεις για συνολική

πολιτική συνεργασία με τη ΛΑΕ (ή το ΚΚΕ), παρά μόνο δυνατότητες «κοινής δράσης και διαλόγου». Παρ' όλα αυτά, ο συντάκτης του σχολίου, όχι μόνο γράφει το αντίθετο πληροφορώντας για εκλογική πολιτική συνεργασία με τη ΛΑΕ, αλλά υπογραμμίζει μάλιστα ότι αυτή απευθύνεται και «πρωτίστως στην ΛΑΕ»!

Εκεί όμως που τα πράγματα γίνονται κωμικά, είναι σε ό,τι αφορά στην **Πλεύση Ελευθερίας της Ζωής Κωνσταντοπούλου**, για την οποία η τελευταία απόφαση του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναφέρει:

«Οι χυδαίες επιθέσεις και η λάσπη απέναντι σε στελέχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΛΑΕ, από την ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, η διαρκής προβολή και στήριξη της από ορισμένα αστικά μέσα και κέντρα, το συνολικό πολιτικό πλαίσιο και η πρακτική της, επιβεβαιώνουν ότι αυτό το μόρφωμα δεν έχει σχέση με την πολιτική και την ηθική της αριστεράς. Η πολιτική απεύθυνση προς την «Πλεύση» με μοναδικό σκοπό την εκλογική ενίσχυση για την είσοδο στη Βουλή συνιστά εκλογικίστικη τακτική χωρίς αρχές».

Άλλωστε, και η **Ζωή Κωνσταντοπούλου** απ' την πλευρά της, επιδιώκει τον απογαλακτισμό από την αριστερά διανοίγοντας "υγειονομικές τάφρους" διαχωρισμού από αυτήν και υποβάλλοντας διαπιστευτήρια σε άλλα, «ευρύτερα» ακροατήρια.

**β)** Δεν είναι κάπως αστείο να αναφέρεται ότι κάποιοι έχουν ήδη προσχωρήσει ενώ άλλοι έχουν ήδη αποκλειστεί από ένα μέτωπο που **θα** προταθεί από τον Παναγιώτη Λαφαζάνη και υποτίθεται ότι **θα** συνδιαμορφωθεί η σύνθεση και το περιεχόμενό του;

**γ)** Οι δημοσκοπικοί, λέει το σχόλιο, "υπολογίζουν ότι με την ενοποίησή τους οι τρεις κινήσεις μπορεί να φθάσουν σε ποσοστό πάνω από 6,5%." Αθροίζουν δηλαδή τα δημοσκοπικά ποσοστά ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΛΑΕ - Πλεύσης. Μόνο που πολιτικά, σ' αυτές τις περιπτώσεις το λόγο δεν τον έχει η Αριθμητική αλλά η Άλγεβρα: Πόσοι από τους ψηφοφόρους στους οποίους απευθύνεται η Πλεύση, θα την ψηφίσουν σε ενδεχόμενη σύμπραξή της με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Για τους δυνάμει ψηφοφόρους της τελευταίας, ας μην το συζητήσουμε καλύτερα...

Οι υποχρεωτικές καλλικρατικές ενοποιήσεις, με υποβολή μάλιστα εξωγενώς από ΜΜΕ ή άλλα κέντρα, δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα το ουσιαστικό. Αν κάτι έχει δείξει η ιστορία της αριστεράς και του κομμουνιστικού κινήματος, είναι ότι η προτεραιότητα του αναγκαίου πολιτικού προγράμματος και της πολιτικής αυτοτέλειας της εργατικής αντικαπιταλιστικής

πολιτικής, δεν μπορεί να μπαίνει στη ζυγαριά με φτηνά εκλογικίστικα παιχνίδια.

Φως δεν προκύπτει από ενδεχόμενη αναδιάταξη της υπάρχουσας τράπουλας. Απαιτούνται τομές με την 'αρχαία σκουριά', νέες σύγχρονες αγωνιστικές κατευθύνσεις.

**Ούτε News ούτε Real δηλαδή...**